

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philomathi Mvsae Ivveniles

Alexander <VII., Papst>

Coloniae Vbiorum [i. e. Amsterdam?], 1645

In Maximi Viri Philomvsi Mvsas Ivveniles.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12750

A C C L A M A T I O N E S.

In Maximi Viri

P H I L O M V S I

M V S A S I V V E N I L E S.

ITala gens, Batavos quæ quondam Martia fratres
Imperiique tui socios erecta vocasti ;
Iam Batavos vatum socios fratresque tuorum,
Post tot secla, voca. Cirrha concludimur una,
Pegaseisque simul populi conspergimur undis,
Et Phœbi communis amor nunc incitat acrem
Ausoniam, nunc vult Musis adsuescere Belgam,
Dum Latios Arctoa vehunt præconia patres,
Nostraque Senensi applaudit fiducia vati.

Illustris PHILOMVSE, tuæ generosa loquelæ
Verba placent ; seu per grandes angusta cothurnos
Sensa rapis, lenique elegos diffundit ab ore
Calliope, seu per Lyrici modulamina cantus
Vectus honoratam compellat purpura Romam,
Et magnis fatur patribus, patrumque cathedræ
Annuit, & summis Vrbanum destinat astris.
Prisca superstitio, venerandi nescia Christi,
Infames tonat ore Ioves, Venerisque profanus
Perstrepit illecebris Helicon, mentitaque multum
Pagina Pieriam meruit decerpere laurum,
Et lethi calcare domos. Hoc sanctior ævo
Nascitur Aoniæ felix opulentia venæ,
Et gaudet meliora loqui. non fabula vati
Priamides canitur, fictæque insanus Elisæ
Æneæque furor, vel versæ in corpora formæ.
Longe alios vultus Italûm sapientia terris
Exhibet, & totum pietas facit ipsa poëtam ;
Canaque religio, Clariis dum splendida fulget
Artibus, atque alte Phœbeos imbibit ignes,
Sacrosancta canit, solumque in carmine mutat
Materiam, & studiis Senam cœlestibus implet.

M

Felix

Felix Sena viro, quem cum produceret Orbi
 Tot vatam Lucina parens, sua flumina large
 Castalii fudere lacus, risere Camœnæ,
 Et teneræ cœpere hederam prætexere fronti,
 Et melius posthac nobis promittere carmen;
 Miratæ puerile decus, lususque juventæ,
 Et consummati roburque & numen ephēbi.
 Legi grandis epos Bembi: placuere furores
 Naugerii, Strosæque patris, magnique Maronis
 Æmula Sinceri rabies. post illa, labantes
 Restituis, Philomuse, Deas, patriæque poëta
 Infers immortale jubar. Tibi sufficit una
 Ad famam validis animosa Tragœdia nervis,
 Et fatum, Pompeie, tuum. quem Corduba Magnum
 Dixit, Sena facit magnum, & dum damnat Achillam,
 Voces pro Latio & pro te, Romane, loquentis
 Approbat, & generi defendit mascula causam.
 Quæ, si non Superis, saltem placuisse Catoni
 Creditur, &, si non armis, ratione triumphat.
 Hæc te scena dabit seculo. quantum illa meretur!
 Quam cerni vult luce palam! quin pulpita scandis
 Itala & orchestram conjux Cornelia pulsas?
 Indignata tui crudelia fata mariti,
 Decussumque caput Romæ, quo tota cadente
 Libertas collapsa fuit, fœdoque Quirites
 Servitio sensere suæ dispendia culpæ,
 Et fidas acuit Bruti vindicta feroces.

Magne vir, his olim cœptis agnoscimus omnes
 Ingenii momenta tui, juvenisque virile
 Conditi opus, tragicoque exurgis clare teatro.
 Dic juvenes Musas, quas mecum dicis adultas,
 Phœbe pater, senique graves prævertere curas.
 Hæc ævi fors læta mei est, spectare potentum
 Carmina Pieriasque faces. nunc esse beatam
 Auguror Italiam, cum te Respublica vatem
 Repperit, & grandi rerum prudentia causæ
 Applicat, & tali vult sub rectore pacisci,
 Bellorumque truces furias componis Apollo.

C. BARLÆVS.

Amænio-